

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af justitsministeren (Frank Jensen).

Sammen med denne sag foretoges:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 145: Forslag til lov om ændring af straffeloven, våbenloven og lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (Skærpelse af straffen for særlig grov vold og for besiddelse af knive og slagvåben, sikkerhedsmæssige krav til restaurationsindretning m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 22/1 97. Første behandling 28/1 97. Betænkning 29/4 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpet indsats mod volds-kriminalitet m.v.).

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.

(Fremsat 14/1 97. Første behandling 28/1 97. Betænkning 29/4 97. 1. ændringsforslag af Helge Adam Møller (KF) 2/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Helge Adam Møller (KF).

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Grunden til, at jeg tager ordet i denne sag – og det drejer sig konkret om lovforslag nr. L 145 – er, at jeg har været udsat for en trussel fra landets justitsminister. Den trussel gik konkret ud på, at hvis SF ikke støttede lovforslaget, ville SF ikke få indflydelse på bemærkningerne, og det er jo en trussel, som man kan tage og føle på.

Vi har derfor i SF's folketingsgruppe besluttet at støtte lovforslaget, fordi det mest centrale i lovforslaget netop er bemærkningerne.

For det første indeholder bemærkningerne et forslag om en fast støtteperson til truede unge. Den del af lovgivningen er gennemført via et

lovforslag fra socialministeren, men tilbage er spørgsmålet om, hvorledes de sikrede pladser skal etableres, hvor store de institutioner skal være, hvor de sikrede pladser skal være, om det skal være øst eller vest for Storebælt osv. Det er afgørende, at institutionerne ikke bliver for store, hvis man skal tage hånd om disse unge, der er meget skadede.

Dertil kommer også spørgsmålet om afgrænsningen af den periode, hvor man administrativt kan frihedsberøves med henblik på behandling, og til sidst er der spørgsmålet om, hvorvidt vi kan etablere nogle institutioner, hvor det er den menneskelige mur, der er afgørende, og ikke murstenene.

SF støtter derfor lovforslag nr. L 145, idet jeg opfordrer justitsministeren til her fra talerstolen at give tilsagn om, at SF naturligvis vil blive inddraget i den videre udmøntning af bemærkningerne.

Sonja Albrink (CD):

Der står i betænkningerne til lovforslag nr. L 144, L 145 og L 134, at CD ved andenbehandlingen vil redegøre for sine synspunkter.

Jeg kan på CD's vegne tilkendegive, at vi støtter L 144 og L 145, og vi støtter også L 134.

Tom Behnke (FP):

Nu bliver det jo først rigtig interessant. Jeg kan forstå, at da SF stemmer for lovforslag nr. L 145, får SF indflydelse på, hvordan bemærkningerne bliver udformet. Jeg skal derfor spørge justitsministeren direkte og bede om at få et svar allerede her og nu og i dag: Betyder det så også, at de andre partier, som støtter forslagene, får indflydelse på, hvad der kommer til at stå i bemærkningerne, og på, hvordan lovene konkret kommer til at blive udformet?

Det er jo lidt interessant, hvis det kun er nogle, der skal købes til at stemme for, og de andre, som allerede ved første behandling tilkendegav, at de ville stemme for, sådan set bare er sat uden for indflydelse. Det er en lidt barok situation, hvis det er tilfældet, så derfor vil jeg gerne høre ministeren, om Fremskridtspartiet, der stemmer for forslagene, får samme indflydelse på, hvad der skal stå, som SF får.

Lad mig så sige mere generelt om ministerens forslag nr. L 145, at jeg er meget enig i, hvad fru Anne Baastrup sagde. Dette forslag burde have været et socialministerielt forslag, for alt det, der har med retspolitik at gøre, har justitsministeren fået udvandet i en sådan grad, at forslaget i praksis ingen som helst betydning vil få.